

ffjel paa Gebyrernes Størrelse af Hensyn til Summen, saa vil jeg dog dertil bemærke, at det er det sædvanlige ved alle Sportelbestemmelser, at Gebyret retter sig efter Summens Størrelse, efter Sagens Gjensand. Man maa ogsaa hufte paa, at naar En er Restancebrager for Skatter, Tiendeafgifter eller Sligt, saa er han udenfor Ordnen, og det er ikke ønskeligt, at saadanne Restancer finde Sted. Longivningen for Skatters Inddrivelse her i Danmark er særdeles human og billig, idet der er tilfået Verne meget lange Indulter eller Friste, inden der gaas frem ved Rettens Middel mod dem, og efter det Udskift, som vi nu ere ved at vedtage, skal der gives Restancebragerne en yderligere Frist, inden de hjemløges med Udpantning. Jeg tror derfor, at om end Udpantningen vil medføre en ikke aldeles ubetydelig Udgift for Restancebragerne, vil dette dog ikke være til nogen Skade for den offentlige Kredit i det Hele taget. Fordringshaveren, som skal have Meilighed og i visse Tilfælde Betspandning med at faae en Udpantning, tænker man ikke paa, han faar ikke sin Meilighed og sin Tids-spilde betalt, fordi han har ufejltagelige Skyldnere. Jeg maa derfor endnu tillade mig den Slutningsbemærkning, at saaledes som dette Forslag er afstemt ved anden Behandling her i Thinget, er det efter min Mening særdeles billigt og human mod Skyldnerne, og at der ikke er nogen som helst Grund til at vise dem større Overbærenhed end den, der er vist dem.

J. Madsen: Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) har udtalt sig stærkt imod Vædringsforslaget under Nr. 12, skal jeg bemærke, at han let vil kunne indgaa dette Forslag ved at blive sit Princip tro og følge det Mindretal, hvortil han sluttede sig ved 2den Behandling. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes man her kan gjøre gjældende, at det skulde være til Fordel for fattige Folk at bruge Udpantningstvang istedetfor den almindelige Rettergangsmaade. Jeg antager netop ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), at Mærket til, at mange uformuende Folk kjøbe paa Auktioner, er den, at de faae en Kredit, der ikke sjældent udstrækkes til et Aar. Det hændes ofte, at Spekulanter reise her til Kjøbenhavn, opkjøbe en stor Mængde Klædningsstykker og gammelt Skramleri og dernæst reise omkring i Sylland for at sælge det med et Aars Kredit; men det kalder jeg et Løkkemiddel for at faae fattige Folk til at kjøbe. Jeg er af den faste Overbevisning — jeg tror, at min Overbevisning i saa Henseende staar ligesaa fast som den høitærede Ministers i modsat Henseende — at Udpantningstvang er den haardeste Rettsforfølgning, og jeg veed da ikke, hvorfor man netop vil bruge dette Middel i det heromhandlede Tilfælde. Man kan jo nok sige, at den almindelige Rettergangsmaade

koster mere; men er man saa tilbøielig, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) er det, til at ville have fattige og uformuende Folk vænnede af med at kjøbe paa Auktioner, saa lade man dem betale de høiere Gebyrer. At Udpantningstvangen har det ved sig, at Forfølgningen sker hurtigere, er ganske vist, men der vil da ogsaa mange Gange blive taget Gjensand, som Dommeren maaste ikke vilde tage ved en Udlægsforretning, og som Bedkommende nødig kan undvære. Jeg kan derfor ikke forsonde mig med, at der nu skulde gives Udpantningsret paa dette Omraade, hvor vi hidtil ikke have kjendt den. Jeg skal anføre endnu en Grund, hvorfor jeg finder det betænkeligt at indføre denne Tvang her, og det er den, at alle de Fordringer, der ellers nævntes i § 1 enten støtte sig til en Lovbestemmelse, eller til en af en offentlig eller kommunal Myndighed udfraaet bestemt Stat, eller Bibrag, eller til en Dvirghedsresolution, eller endelig til et rent Kontraktforhold, som i Almindelighed er thingløst. Noget saadan Støtte have derimod Fordringerne under Nr. 10 a ikke, og jeg kan ikke Andet end være enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) i, at skal man kunne udpante for Auktionssummen, kan man ligesaa godt give Kjøbmanden Ret til at udpante for de Fordringer, han har i sine Bøger, og hvorom der ikke kan reises Lov. Jeg vil bede Thinget om denne Gang at følge Mindretallet, selv om man sidste Gang mente ikke at burde gjøre det, og jeg vil i alt Fald ikke fortryde, at jeg er gaaet med til nu for anden Gang at opstille Forslaget under Nr. 1. — Hvad Vædringsforslagene under Nr. 14 og 15 angaar, vil min Afstemning med Hensyn til dem for en Del rette sig efter, hvorvidt Forslaget under Nr. 1 vedtages eller ikke. Det er min Overbevisning, at der, hvis dette Forslag ikke vedtages, idetmindste i min Egn vil blive foretaget dobbelt saamange Udpantninger som nu, og jo flere Udpantninger der foregaar, med et desto ringere Gebyr maa ogsaa Sognefogden kunne lade sig nøie. Som fremhævet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil det kunne hændes, at han paa en og samme Dag kommer til at udpante paa 10—11 Steder.

Th. Nielsen: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg skal gjøre lige overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen). Det ærede Medlem fremførte to Grunde for, at Udvalget fastholder sit Udpantningsgebyr, men det forekommer mig, at disse Grunde tilbøielig allerede ere gjendrevne og tilbøielig ikke ere synderlig slaaende. Den ene var den, at Folk vilde tilbageholde Skatterne, naar Gebyret blev sat saa laant; men det er jo af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) anført derimod et, som jeg tror, godt Middel,